

Fietsvakantie Cevennes juli 2010

Zoals ieder jaar worden er ook begin 2010 weer plannen gemaakt voor een fietsvakantie. Na de Vercors in 2008 en Dolomieten in 2009 zijn er drie ideeën; Alpen, Cevennes of de Pyreneeën. De keuze wordt Cevennes omdat in onze geplande vakantieperiode (10 t/m 17 juli) de Tour de France de Alpen aandoet én de afstand naar de Pyreneeën (ruim 1300 km) té ver is.

Gezien het gegeven dat de vaste kern; Tim, Dennis en ik zelf, afgelopen winter een eigen fietsclubje hebben opgericht, worden geen leden van de oude club meer uitgenodigd. Iny, ons vierde lid, ziet af van deelname. Sander, een straatgenoot, neemt haar plaats in.

Dennis en ik hebben, afzonderlijk van elkaar, al fietsvakanties in de Cevennes doorgebracht en kennen het gebied al redelijk. Voor Tim, mijn jongste zoon, en Sander is dit onbekend terrein.

De volgende stap is het zoeken van een onderkomen. Al snel vinden we via internet een geschikt adres. Via e-mail worden 2 kamers incl. eten vastgelegd.

Op 10 juli vertrekken we richting Cevennes. Vanwege de verwachte drukte kiezen we ervoor om over Parijs te rijden. Na wat korte files en enkele regenbuien komen we om 19:15u aan op onze adresje; les Cassenades te St. Fréal de Ventalon. (25 km ten oosten van Florac). De eigenaars Simone en Erwin verwelkomen ons en al snel is duidelijk dat dit een geweldige week zal worden. De locatie en hun enthousiasme laat dit meteen zien. Erwin, ook fietser, heeft 10 weken geleden zijn heup gebroken en moet zich met kruiken verplaatsen wat hem

goed afgaat maar van zijn tijdelijk handicap baalt hij ontzettend. Zijn vaste taken in het huishouden en het fietsen kan hij niet uitoefenen. Na een paar biertjes is het tijd om aan tafel te gaan. Erwin maakt de tafelindeling van Franstalig via (via) naar de Nederlandstalige. Naast gasten van de Gitês kunnen ook mensen van de minicamping deelnemen aan het diner. Een van deze gasten is Jacqueline waar we nadien elke dag wel een praatje mee maken. Zij maakt elke dag, in haar eentje, een pittige wandeling en doet me denken aan mijn schoonzus Wil. Na een heerlijk diner kruipen we om 23:00 uur in bed. Morgen staat de eerste tocht op het programma.

Zondag 11 juli.

Na een goede nachtrust wacht ons een heerlijk ontbijt. Erwin neemt de dagroute met ons door en nadat Dennis is gearriveerd, hij is afgelopen nacht bij zijn vriendin Wendy blijven slapen, vertrekken we om 10:00 uur voor ons eerste tochtje. Al snel wordt duidelijk dat het een warme dag zal worden. Dus afzien. We rijden de N106 omhoog richting Florac en de eerste klim is begonnen. Het wordt duidelijk dat Sander en Dennis vandaag de “kopmannen” zijn. Via Col de Jalcreste dalen we af om vervolgen de route naar Barre des Cevennes te nemen. De volgende klim is een feit. In Barre des Cevennes brengt ons een lange afdaling naar St.

Germain de Calberte waar het tijd is om een cola-tje nemen. Via St. André de lancize komen

we weer uit op de N106 en nemen dezelfde weg terug naar les Cassenades. 90 km op te teller met 1400 hoogtemeters. Na een bordje pasta en een biertje zoeken we verkoeling bij het riviertje. De 10 minuten dalen er naar toe nemen we graag in ogenschouw. De klim nadien terug is minder aangenaam maar een koel biertje maakt alles weer goed. Na weer een heerlijk diner, dit zal de gehele week niet anders zijn, zoeken we om 23:30 uur ons bedje weer op. Met de wetenschap dat Nederland net geen wereldkampioen is geworden.

Maandag 12 juli.

Vandaag heeft Erwin een tochtje naar het noorden in gedachten. Hier zal het iets minder warm zijn en dat mag best. Om 09:15 uur stappen we op onze fietsjes om direct aan een beklimming te beginnen van 9 km.(Col de la Croix de Berthel) Een leuke warming-up. We dalen nadien af richting le Pont de-Montvert en nadat we dit dorpje hebben verlaten slaan we linksaf om Col de Montmirat te nemen. Enkele kilometers voor de top slaan we linksaf richting Florac. Beneden aangekomen (Cocures) slaan we weer linksaf terug richting le Pont de-Montvert. Daar

wordt het vocht op pijl gebracht met enkele cola's. Nadien nemen we de zelfde weg terug naar les Cassenades. Ook vandaag staan weer 90 km op de teller maar met 1800 hoogtemeters. De pasta, het bier, verkoeling in riviertje en diner wordt al bijna een vast patroon voor de invulling van de namiddag en avond.

Dinsdag 13 Juli.

Op het programma staat vandaag de Col du pré de la Dame, maar al in de eerste klim gaat er iets fout. We nemen te vroeg de afslag naar rechts en komen na een lange afdaling op de N106 uit. Hier wordt duidelijk dat we fout zitten. Snel bedenken we een nieuwe route en via Col de Pendédis en Col de la Baraque (bekende namen. Hier heb ik in 2003 ook gefietst)

fietsen we richting la Grand-Combe. Na een cola pauze vervolgen we onze route richting Portes en slaan voor Génolhac linksaf naar Vialas. Hier zouden we het liefst in de waterbak met stromend water springen. Ja, het is bloedheet vandaag en enkele cola's aldaar is niet voldoende om te herstellen. Via Col de la Croix de Berthel fietsen we terug naar ons verblijfje. Na 105 km en 2200 hoogtemeters zijn onze lichaampjes toe aan een rustdag.

Woensdag 14 juli.

Dennis gaat vandaag Wendy opzoeken en Tim en ik gaan de tocht van morgen per auto verkennen. Tevens bekijken we wat leuke plekjes zoals Florac, Mont Aigoual, Meyrueis, St. Enimie, Gorges Du Tarn de Gorges de la Jonte. Tevens kopen we nog wat typische streekproducten. Sander maakt vandaag wel een kort tochtje.

Donderdag 15 juli.

Vandaag nemen we eerst een stukje de auto om te starten in Florac. Gelukkig is de temperatuur vandaag aangenaam. We fietsen richting Meyrueis over Col de Perjurel. Boven aangekomen gaan we linksaf en beklimmen de Mont Aigoual. Tim maakt vandaag gebruik van zijn voorkennis en kan ook mede de aangename temperatuur zijn klimvermogen tot uiting brengen. Ook ik klim vandaag veel beter. Op de Mont Aigoual was het gisteren mistig maar vandaag is het schitterende weer en we kunnen volop genieten van het uitzicht. De afdaling richting Meyrueis is een genot en hier laat ik de

zwaartekracht volop zijn werk doen. In Meyrueis is het tijd voor een colatje om vervolgens de Causse Méjean op te gaan. Deze steken we over richting St. Enimie. Bovenop genieten we van het prachtige uitzicht op de Gorges du Tarn en dalen nadien af. Beneden fietsen we

door de Gorges du Tarn terug naar Florac. 125 km en 2200 hoogtemeters als statistische gegevens is maar bijzaak. Het was vandaag volop genieten van het fietsen en de omgeving.

Vrijdag 16 juli.

Vandaag staat het bezoek aan de Tour de France op het programma. Na het pinnen van geld in le Pont de-Montvert (door het pinnen van €1200 aan briefjes van €20 is mijn beursje goed vol) genieten we van een lekker kopje cappuccino en daarna nog een. Hier besluiten we dan ook om de Col de Finiels per auto te nemen en niet omhoog te fietsen. We zetten de auto in Bagnols les Bains om vandaar naar Mende te fietsen. Onderaan de klim in Mende maak ik kennis met de “Duivel”. Ruim op tijd nemen we een plekje in op de laatste beklimming. Na 1½ uur wachten kunnen we onze rugzak vullen we petjes, petjes en nogmaals petjes. En dan komen de eerste renners eraan. Hier zit de vaart er nog redelijk in maar ook zij voelen deze zware klim (3 km -15% stijging) na 200 km fietsen in hun beentjes. De “geklopte” van vandaag zitten er stuk voor stuk doorheen en nu kom ik tot de conclusie dat dit ook maar gewoon mensen zijn. En we vermoeden dat we deze jongens kunnen bijhouden in deze laatste klim. Maar wij hebben pas 25 km in de benen. Dus ?!!

We nemen onze fietsjes en dalen af terug naar Mende waar Lars Boom nog aan de beklimming moet beginnen. In Mende slaan we rechtsaf terug naar onze auto, en zien dat we de weg hebben vrijgemaakt voor ene Lance Armstrong die hier linksaf buigt. Na nog geen 5 minuten aan het fietsen te zijn, vallen de eerste druppels en na 10 minuten zitten we al met

het water in onze schoenen. Maar wat maakt het uit bij deze temperatuur. Heerlijk toch. Bij de auto aangekomen nemen we afscheid van Dennis. Hij vertrekt weer richting Wendy. Wij gaan richting les Cassenades om te genieten van ons laatste avondmaal.

Zaterdag 17 juli.

Na de kleren in de koffers te hebben geschoven en de innerlijke mens nog te zijn aangesterkt nemen we afscheid van Simone, Erwin en enkele gasten waaronder Jacqueline. Simone en Erwin, twee geweldige mensen op een fantastisch plekje met een levensvisie om jaloers op te zijn. We vertrekken richting de drukke wereld waar we die dag enkele keren van mogen genieten. Om 21:15 uur zetten we ons auto-tje op de oprit en worden we thuis verwelkomd door Marieke en Bianca. Bij een zak patat worden de eerste verhalen verteld en foto's bekeken.

Jo Aelmans

Tim

Dennis

Sander

Jo